

Sygnatura akt II Ca 1561/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Buła (sprawozdawca)
Sędziowie:	SO Małgorzata Łoboz SR (del). Przemysław Strzelecki
Protokolant:	Krystyna Zakowicz

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2014 roku w Krakowie
na rozprawie
sprawy z powództwa A. R.
przeciwko (...)
o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego
na skutek apelacji powoda
od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie
z dnia 25 marca 2014 roku, sygnatura akt I C 3052/12/N

1. oddala apelację;
2. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 6 listopada 2014 roku

Wyrokiem z dnia 25 marca 2014 roku Sąd Rejonowy dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie oddalił powództwo A. R. przeciwko (...) o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności (punkt I); zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (punkt II) oraz pozostałymi kosztami procesu obciążył powoda (punkt III).

W uzasadnieniu wskazał, że powód wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku wydanego dnia 5 kwietnia 2012 roku przez Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w sprawie o sygn. akt II

FSK 1817/10 podając, że w żadnej sprawie nie składał jakiegokolwiek kasacji. Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu podnosząc, że wyrokiem z dnia 5 kwietnia 2012 roku Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie wydanym w sprawie o sygn. akt II FSK 1817/10 oddalił skargę kasacyjną A. R. i zasądził koszty w wysokości 240 zł, które są przedmiotem egzekucji komorniczej.

Wyrok ten zapadł w następującym stanie faktycznym.

Wyrokiem z dnia 14 stycznia 2009 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I SA/Kr 240/08 Wojewódzki Sąd Administracyjny w K. oddalił skargę A. R. na postanowienie (...)z dnia 5 grudnia 2007 roku. Postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2009 roku dla A. R. i na jego wniosek został ustanowiony pełnomocnik z urzędu, a zarządzeniem Dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej w K. został wyznaczony do tej funkcji P. E.. W dniu 18 maja 2009 roku pełnomocnik A. R. złożył skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K. wydanego dnia 14 stycznia 2009 roku w sprawie o sygn. akt I SA/Kr 240/08. Z kolei postanowieniem z dnia 15 stycznia 2010 roku referendarz sądowy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K. zwolnił A. R. od kosztów sądowych. Na rozprawie w dniu 5 kwietnia 2012 roku w sprawie sygn. akt II FSK 1817/10 w wyniku rozpoznania skargi kasacyjnej A. R. Naczelny Sąd Administracyjny wydał wyrok, w którym oddalił skargę kasacyjną i zasądził od A. R. na rzecz Dyrektora Izby Skarbowej w K. kwotę 240 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego. Postanowieniem z dnia 10 września 2012 roku Sąd Rejonowy dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie nadał klauzulę wykonalności wyrokowi Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 kwietnia 2012 roku wydanemu w sprawie o sygn. akt II FSK 1817/10 w punkcie 2. W dniu 20 listopada 2011 roku Skarb Państwa-Dyrektor Izby Skarbowej w K. skierował do Komornika Sądowego M. B. wniosek o wszczęcie egzekucji w oparciu o tytuł wykonawczy-wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego wydany w sprawie o sygn. akt II FSK 1817/10.

Sąd Rejonowy uznał powództwo za bezzasadne. Powołując treści art. 840 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. wskazał, że powód wystąpił z powództwem opozycyjnym jednakże, nie podał żadnej z przesłanek powództwa opozycyjnego, której istnienie mogłoby stanowić przedmiot rozpoznania niniejszej sprawy. Argumentował, że sama okoliczność, że powód nie pozostawał w kontakcie z pełnomocnikiem z urzędu ustanowionym na jego wniosek w celu wniesienia kasacji od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K. z pewnością nie może stanowić podstawy powództwa opozycyjnego, a w rezultacie stać się podstawą pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego. Podniósł, że z akt sprawy o sygn. II FSK 432/10 wynika jednocześnie, że adwokat P. E. został skutecznie umocowany do wniesienia kasacji jako pełnomocnik z urzędu wyznaczony w tej sprawie dla powoda. Reasumując podniósł, że powód nie wskazał w pozwie zdarzeń materialnoprawnych powodujących wygaśnięcie egzekwowanego zobowiązania lub niemożność jego egzekwowania. O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Apelację wniósł powód zaskarżając wyrok w całości i domagając się jego zmiany poprzez uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenia od strony pozwanej na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu za obie instancje. Wyrokowi zarzucił:

1. „zarzut faktyczny” polegający na niezgodności ustaleń faktycznych Sądu z materiałem dowodowym zebrany w sprawie, w szczególności poprzez ustalenie, że powód nie wskazał zdarzeń materialnoprawnych powodujących niemożność egzekwowania zobowiązania;
2. zarzut naruszenia prawa procesowego, a w szczególności przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów polegający na całkowitym pominięciu dowodów z dokumentów mających istotne znaczenie dla rzetelności wyroku mianowicie: zarządzenia (...) o wyznaczeniu pełnomocnika z urzędu, pisma procesowego powoda z dnia 3 stycznia 2013 roku, pełnomocnictwa powoda udzielonego adwokatowi P. E. w dniu 18 sierpnia 2009 roku na ich treść; niewskazanie w uzasadnieniu precyzyjne, że adwokat P. E. został skutecznie umocowany do wniesienia kasacji jako pełnomocnik z urzędu powoda.

Strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego podając, że Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że pełnomocnik powoda adwokat P. E. został skutecznie umocowany do wniesienia kasacji, a obowiązek zapłaty kosztów nie wygasł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja podlegała oddaleniu jako bezzasadna.

W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy wskazuje, że akceptuje ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy i przyjmuje je za podstawę własnego rozstrzygnięcia. Wbrew zarzutowi apelacji Sąd Rejonowy prawidłowo zrekonstruował stan faktyczny sprawy i dokonał jego subsumpcji pod właściwe przepisy prawa materialnego dochodząc do słusznego przekonania, że powód nie wykazał, aby w sprawie zachodziły przesłanki do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego określone w art. 840 k.p.c. Przypomnieć należy, że powód domagał się pobawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego. Jako podstawę swego powództwa przytoczył fakt, że nie pozostawał w kontakcie z pełnomocnikiem z urzędu ustanowionym na jego wniosek celem wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K.. Powyższa okoliczność nie jest jednak przesłanką do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego. Zgodnie bowiem z treścią art. 840 § 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo ograniczenia, jeżeli: przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście (1); po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie (2); małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść (3). Na żadną z powyższych podstaw powód się jednak nie powołał. Wskazana przez niego okoliczności, że skarga kasacyjna została wniesiona przez pełnomocnika, który nie miał umocowania do jej wniesienia i bez wcześniejszej konsultacji z powodem nie mieści się w kategoriach przesłanek uregulowanych w powyżej przytoczonym przepisie. Jedynie na marginesie wskazać wypada, że nie należy do wyjątkowych sytuacja, gdy strona i ustanowiony dla niej pełnomocnik z urzędu nie kontaktują się ze sobą w toku postępowania. Jednakże sytuacja taka nie stanowi przeszkody do wykonywania przez pełnomocnika swej funkcji. Rzeczą bowiem profesjonalnego pełnomocnika jest podejmowanie wszelkich korzystnych dla strony czynności procesowych. Jednakże fakt czy działanie adwokata polegające na wniesieniu skargi kasacyjnej było prawidłowe czy też nie może być przedmiotem oceny w niniejszym postępowaniu. Również nie jest rolą ani uprawnieniem sądu powszechnego badanie prawidłowości rozstrzygnięcia zawartego w wyroku sądu administracyjnego ani też prawidłowości nadania biegu skardze kasacyjnej wniesionej przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu dla powoda na zgłoszony przez niego wniosek. Zgodzić należy się z Sądem Rejonowym, że powód nie powołał się na żadne zdarzenie, które powodowałoby wygaśnięcie egzekwowanego zobowiązania lub niemożność jego egzekwowania. Nie twierdził bowiem, że dokonał zapłaty kwoty 240 zł zasądzonej od niego na rzecz strony pozwanej kwestionowanym wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego, nie kwestionował okoliczności związanych z nadaniem klauzuli wykonalności temu orzeczeniu ani też nie przywołał żadnych innych okoliczności powodujących wygaśnięcie bądź też niemożność egzekwowania zobowiązania. Zatem wszystkie te argumenty, które mogłyby się stać podstawą do pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności nie były w niniejszej sprawie przez powoda podnoszone. Zgłoszone natomiast przez niego w apelacji i w kolejnych pismach procesowych wnioski dowodowe już niezależnie od tego, że były spóźnione w świetle art. 381 k.p.c., to i tak nie miały one żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia bowiem w żadnym zakresie nie dotyczyły one przesłanek z art. 840 k.p.c. w związku z czym zostały one przez Sąd Okręgowy oddalone.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

O kosztach postępowania odwoławczego orzekł Sąd Okręgowy na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Apelacja powoda została oddalona w związku z tym stroną wygrywającą to postępowanie jest strona pozwana, która poniosła koszty postępowania odwoławczego w wysokości 60 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym ustalone zgodnie z § 6 pkt 1 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 490). Wobec tego taką też kwotę zasądzić należało od powoda na rzecz strony pozwanej tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Ref. SSR M. Żak